

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 95.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

κεν πολλάκις παρορμηθέντες χειμῆ-
χρῆμι καὶ λόγων καὶ παρορμηθῶν, καὶ
ἀπειλή, καὶ ἐπαγγελία, καὶ κολάσῃ
νεφετωῦντες τὸ ἀμείλικτον ἐκείνο θη-
εῖον, καὶ ὡς εἴκεν, ἐλάθον, ἀθίστα
σμήχοντες, καὶ ἀνθρωπόμορφον δαί-
μονα εἰς ἡμερότητα ἐκβιάζομαι φι-
λονεικωῦντες. εἰδὼς τοίνυν, ὡς τῆς
εἰς ἡμᾶς ἡκόντων οὐδὲν ἔτε παρελεί-
φθη, ἔτε ὡς ἀλειφθήσεται, τὰς
σὰς αὐτῆς χεῖρας παρορμηθῶν. τὰ
ρα πῶς ἀνεγχοί, ἐκ τῆς τοσαύτης
ματίας.

Τῷ αὐτῷ. 95.

Ἡ μὲν συνηθὺμ ἐκείνοις νέμεσθαι
ἀν εἰς δικαίᾳ τοῖς μὴ ἀφ᾽ ἡμετέρας
εἰς μείζονα παρορμηθῶν μὲν πλάσ-
ματα, ἡ δὲ κολάσις ἐπ᾽ αὐτῶν οὐφείλει τοῖς
ἐκ τῆς ἡμετέρας μὴ ὠφελόμε-
νοις, καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον, ἐπὶ
δὲ γέγραφε βλάσφημι μὲν περὶ ῥή-
σεων παρορμηθῶν πυθῶν, μὴ τολ-
μᾶν δὲ, ἀντεπιστάθῃ, ἢ ἀπερσοίμην
ἀν σοι, εἰ ἀποδοίμην σιγῶντα ἢ ἔρεσθαι
βούλει.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. 96.

Εοικασ πεπεῖσθαι τῷ θεασασίᾳ Παύ-
λου, καὶ τῇ ἀναγνώσῃ παρορμηθῶν τὸν
νοῦν. διὸ δὴ καὶ αὐτὸς σαφηνίσαι τὸ
παρὰ σοῦ παρορμηθῶν πείρασμα. ἔ-
φης γὰρ πῶς εἶχε ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ
ἀπέθανε Βαλθασαρ ὁ βασιλεὺς ἔφη
ἡ γραφὴ, καὶ εἶπε Βαλθασαρ καὶ ἐπέδου-
σαν τὸν Δαυὶδ πορφύρα, καὶ τὸν μα-
νιακὸν τὸν χροσθῶν παρορμηθῶν περὶ τὸν
πράχλον αὐτῶν. καὶ ἐκίρυσαν περὶ
αὐτῶν εἶναι αὐτὸν ἀρχοντα τρίτον ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν. οἶμα τοίνυν ὅτι ἐ-
πειθὴ ἡ μὲν γεία σπόφασις σκότῃς ἡ-
δὴ τυγχάνοντος ὅτι τῶν τοίχων ἐκα-
τάσθῃ. τὸ γὰρ δὴλοῖ τὸ κατ᾽ ἐπιπέ-
της λαμπάδος. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπαρ-
σῆν σφόδρα καὶ παρορμηθῶν ἐκ τῶν

curia laborauimus, optime vir, verum à
multis hac de causa persape incitati, indo-
mità illam feram, & sermone, & cohorta-
tione, & minis, & pollicitatione, & suppli-
ciis ad defatigationem vsque monuimus.
Verum, vt apparet, illud minimè animad-
uertimus, nos Æthiopè dealbare, dæmo-
némque humana forma præditum ad mā-
fuerudinem & lenitatem pertrahere stu-
dere. Quamobrem istud compertum ha-
bēs, nos quicquam, quod ad officium no-
strum pertineat, nec prætermisisse, nec
prætermisuros esse, tuas ipse preces lar-
gire. Sic enim fortasse ex tanta infania
emerget.

Eidem. 95.

His quidem ignosci meritiò queat qui
per lenitatem ad maiora peccata haud-
quaquam erudiuntur. Eos autem pœna
subsequi debet, qui ex lenitate nihil emo-
lamenti percipiunt, Atque hæc hæctenus.
Quoniam autem scripsisti, tibi quidem in
animo esse de Prophetiis quibusdam vo-
cibus me interrogare, verum id facere mi-
nimè audere, illud referibo, me in fensò
animo in te futurum, si te, quæ percuncta-
ri velis, reticere sensero.

Timotheo Lectori. 96.

Apparet te diuini viri Pauli verbis ob-
temperare, mentemque lectioni attentam
habere. Ac propterea ipse quoque id, quod
abs te propositum est, explanare conabor.
Quæsiuisti enim quonam pacto cum rex
Balthasar in ipsa nocte oppressus fuerit, his
verbis vsa sit Scriptura, Et dixit Balthasar,
& indutus est Daniel purpura, & circun-
data est totques aurea collo eius, & prædi-
catum est de eo quodd haberet potestatem
tertius à rege. Existimo igitur posteaquam
diuina sententia, coortisiam tenebris, in
pariete sculpra fuerat, (hoc enim verba
illa indicant, contra candelabrum) rex
autem vehementer conturbatus ac metu
fractus ac dissolutus erat: regina porrò de
mentis gradu deturbata, ob regis diffolu-

1. Tim. 4.

Dan. 5.

5